

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim

(COM(2012) 617 final - 2012/295 (COD))

(2013/C 133/12)

Poročevalec: **Krzysztof BALON**

Svet Evropske unije in Evropski parlament sta 22. novembra 2012 oz. 19. novembra 2012 sklenila, da v skladu s členom 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosita za mnenje o naslednjem dokumentu:

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim

COM(2012) 617 final - 2012/295 (COD).

Strokovna skupina za zaposlovanje, socialne zadeve in državljanstvo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 25. januarja 2013.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 487. plenarnem zasedanju 13. in 14. februarja 2013 (seja z dne 14. februarja) s 182 glasovi za, 7 glasovi proti in 12 vzdržanimi glasovi.

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO podpira načela, na katerih temelji predlog uredbe. Obenem ugotavlja, da finančna sredstva za načrtovani Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim ne zadostujejo za uresničitev njegovih ciljev.

1.2 Glede na to, da 24,5 % prebivalstva Evropske unije grozi revščina ali socialna izključenost in da se bo po pričakovanjih ta številka še povečala, EESO poziva, da se novemu Skladu namenijo finančna sredstva, ki bodo ustrezala potrebam. Sredstva novega sklada bi morala biti v skladu s cilji strategije Evropa 2020, po katerem naj bi se do leta 2020 število tistih, ki živijo v revščini in socialni izključenosti ali pa jih to ogroža, zmanjšalo za vsaj 20 milijonov. Višina proračuna nikakor ne sme biti v razkoraku z višino sredstev, namenjenih za dosedanje programe materialne pomoči.

1.3 EESO izraža zaskrbljenost, da sofinanciranje iz sredstev držav članic lahko pripelje do težav pri izvajanju dejavnosti, financiranih iz novega Sklada, in se podobno kot pri programih materialne pomoči, izvedenih v preteklih letih, zavzema za 100-odstotno financiranje iz proračuna Evropske unije.

1.4 EESO podpira poenostavitev postopkov in zmanjšanje upravnega bremena za države članice, zlasti pa za partnerske organizacije, kot ga predvideva predlog uredbe. V tem okviru EESO svari pred tem, da bi države članice prevzele zapletene postopke Evropskega socialnega sklada in jih uporabljale.

1.5 EESO z zadovoljstvom sprejema določbe o tem, da se partnerskim organizacijam zagotovi zadostna raven plačilne sposobnosti za ustrezno izvedbo dejavnosti, pa tudi o zagotovitvi sredstev za upravne stroške, stroške prevoza in skladiščenja ter za krepitev zmogljivosti partnerskih organizacij.

1.6 EESO podpira vzpostavitev platforme na ravni Evropske unije za izmenjavo izkušenj in najboljših praks. EESO se zavzema za to, da bi organizacije civilne družbe vključili v proces spremljanja in ocenjevanja operativnih programov novega sklada na ravni držav članic.

1.7 EESO, ki upošteva različni položaj v državah članicah Unije, obenem vlade držav članic poziva, naj skupaj z organizacijami civilne družbe mesto in vlogo novega sklada opredelijo tako, da bo postal instrument, ki bo učinkovito dopolnjeval druge ukrepe, sprejete v okviru nacionalnih strategij in načrtov boja proti revščini in socialni izključenosti, s tem pa tudi ukrepe, ki jih podpira Evropski socialni sklad.

1.8 EESO poudarja, da socialna politika EU in držav članic temelji na evropskem socialnem modelu, družboslovnih standardih in strategiji Evropa 2020. S tem povezani cilji so zakonsko zajamčene socialne storitve, spoštovanje razdelitve pristojnosti EU, družbeno vključevanje in solidarnost znotraj držav članic in EU. Treba je zagotavljati zanesljive strukture socialne države in zlasti dostop do socialnih služb, da na primer ne bi prišlo do eksistenčnih stisk. Pri vseh vrstah pomoči je treba preprečevati zaostritev revščine in stigmatiziranje prizadetih.

1.9 Poleg tega se EESO glede na različne nacionalne politike za boj proti revščini in socialni izključenosti v državah članicah Unije, pa tudi glede na očitno nezadostna sredstva Sklada zavzema za uvedbo izbirnosti uporabe sredstev Sklada za posamezne države članice. Vendar pa to ne bi smelo voditi v zmanjšanje sredstev Evropskega socialnega sklada, ki ostajajo na voljo tistim državam članicam, ki ne uporabljajo sredstev Sklada.

2. Ozadje

2.1 To mnenje EESO obravnava novi program podpore najbolj ogroženim osebam v Evropski uniji, tj. Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim, ki nadomešča Program EU za razdeljevanje hrane najbolj ogroženim osebam (MDP) in njegov nadomestni program podpore za leti 2012–2013.

2.2 MDP obstaja od leta 1987, ko so bila določena splošna načela oskrbe določenih organizacij z živili iz intervencijskih zalog, ki so namenjena razdeljevanju najbolj ogroženim osebam v EU. Program z zmanjševanjem gospodarske in socialne neenakosti prispeva h krepitvi socialne kohezije v Uniji.

2.3 V okviru programa MDP so organizacije civilne družbe (akreditirane dobrodelne organizacije) v večini držav članic Evropske unije najbolj ogroženim razdeljevale pomoč v hrani. Ta pomoč je bila pogosto temeljnega pomena za druge ukrepe za socialno vključevanje prikrajšanih skupin, hkrati pa tudi jasen znak evropske solidarnosti.

2.4 Proračunska sredstva za program so se od leta 1988 do leta 2009 povečevala – s 97 milijonov EUR na 500 milijonov EUR (večinoma zaradi zaporednih širitvev Evropske unije). MDP je doslej (do leta 2011) zagotovil pomoč skoraj 19 milijonom najrevnejših Evropejcev ⁽¹⁾.

2.5 Nekatere države članice kljub temu niso sodelovale v programu MDP in to utemeljevale z odsotnostjo potreb in neskladnostjo programa z nacionalnimi politikami za zmanjšanje revščine in socialne izključenosti. Nekatere organizacije

civilne družbe v teh državah opozarjajo na stigmatizacijo neposredne materialne pomoči in dajejo prednost državnim pomoči, ki zadostuje za zadovoljitev osnovnih potreb. Vendar pa so tudi v teh državah članicah posamezniki in skupine, ki jih iz različnih razlogov finančna pomoč v okviru javnih sistemov pomoči ne doseže.

2.6 Ne glede na svoj socialni domet je bil MDP instrument evropske kmetijske politike, ki je z uporabo intervencijskih zalog prispeval k stabilizaciji kmetijskih trgov. Reforme SKP, ki so sledile, so vodile v znatno zmanjšanje intervencijskih zalog, ki jih že v zadnjih letih ni bilo dovolj za zadovoljitev potreb po pomoči v hrani. Tudi zato je bil, med drugim po posvetovanju s predstavniki organizirane civilne družbe, pripravljen predlog uredbe, katere cilj je trajno zagotoviti sistematično pomoč najbolj ogroženim. Za večino sprememb, povezanih s tem, med katerimi so uvedba sofinanciranja, triletni načrti distribucije, določitev prednostnih ukrepov, ki jih izvajajo države članice, in povečanje razpoložljivih proračunskih sredstev, v Svetu ni bilo dosežene potrebne večine.

2.7 13. aprila 2011 je Sodišče Evropske unije izreklo sodbo, po kateri nakupi živil na trgu Unije ne morejo redno nadomeščati manjših intervencijskih rezerv. Evropski parlament je zatem pozval Komisijo in Svet (resolucija z dne 7. julija 2011), naj pripravita prehodno rešitev za preostala leta sedanjega večletnega finančnega okvira, da bi preprečili hudo zmanjšanje pomoči v živilih. 15. februarja 2012 je bila sprejeta uredba Evropskega parlamenta in Sveta, ki uvaja začasen program za razdeljevanje hrane v letih 2012 in 2013. Program poteče z dokončanjem letnega načrta za leto 2013 ⁽²⁾.

2.8 Leta 2011 je 24,2 % prebivalstva Evropske unije – okoli 120 milijonom ljudi – grozila revščina ali socialna izključenost (v primerjavi s 23,4 % v letu 2010 in 23,5 % v letu 2008) ⁽³⁾. Glede na trajajočo gospodarsko in finančno krizo je mogoče pričakovati, da se bo ta odstotek v skoraj vseh državah članicah še povečeval. Revščina in socialna izključenost sta kompleksna pojava. Prizadeneta ne le brezposelne, marveč tudi delavce, ki za svoje delo prejemajo plačo, vendar ta ne zadošča za pokrivanje osnovnih potreb po hrani.

⁽¹⁾ *Main results of the distribution plan in the last years* (Glavni dosežki načrta razdeljevanja v zadnjih letih) – AGRI C5, srečanje zainteresiranih strani – 5. julij 2012, Bruselj, http://ec.europa.eu/agriculture/most-deprived-persons/meetings/05-07-2012/dg-agri-1_en.pdf, str. 9–10.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 121/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. februarja 2012.

⁽³⁾ Eurostatovo sporočilo za javnost št. 171/2012 z dne 3. decembra 2012.

2.9 Evropska unija si je v okviru strategije Evropa 2020 zastavila cilj, da število ljudi, ki živijo v revščini ali socialni izključenosti ali jih to ogroža, do leta 2020 zmanjša za vsaj 20 milijonov. Leto 2010 je bilo razglašeno za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti. V tem okviru EESO poudarja, da sta se z gospodarsko krizo revščina in socialna izključenost še poglobili, kar vzbuja zaskrbljenost glede doseganja tega cilja strategije Evropa 2020 v posameznih državah članicah, zlasti če ne bo zadostne finančne podpore Evropske unije.

2.10 Vprašanju pomoči najbolj ogroženim je Evropski ekonomsko-socialni odbor večkrat posvetil pozornost in razpravljal o njem. Samo v letu 2011 je EESO sprejel dve mnenji, ki opozarjata na potrebo po nadaljevanju in nadaljnjem razvoju te pomoči⁽⁴⁾. Glede celote ciljev socialne vključenosti v okviru strategije Evropa 2020 je EESO zgolj v letu 2012 sprejel mnenja, v katerih je obravnaval različne vidike boja proti revščini in socialni izključenosti, vključno s položajem starejših in invalidov ter grožnjami za duševno zdravje, pa tudi z razvojem socialnega kmetijstva in socialnimi stanovanji⁽⁵⁾.

2.11 Deklaracija OZN o človekovih pravicah določa, da ima vsakdo „pravico do takšne življenjske ravni, ki zagotavlja njemu in njegovi družini zdravje in blaginjo, vključno s hrano, obleko, stanovanjem, zdravniško oskrbo in potrebnimi socialnimi storitvami (...)“⁽⁶⁾. S temi določbami se skladajo določbe Pogodbe o Evropski uniji, ki zadevajo spoštovanje človekovega dostojanstva, tudi določbe Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki se nanašajo na zagotovitev dostojnega življenja za vse, ki nimajo zadostnih sredstev⁽⁷⁾. Eno izmed glavnih načel evropske družbe, ki izvira iz zgodovinskih izkušenj naše celine, je načelo solidarnosti⁽⁸⁾, ki se mora nanašati tudi in predvsem na tiste državljane Evropske unije, ki izkušajo skrajno revščino in socialno izključenost.

3. Temeljna načela predloga uredbe (predlog Komisije)

3.1 Predlog uredbe, ki temelji na členu 175(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in se sklicuje na člen 174 PDEU, novi Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim – za razliko od dosedanjih programov pomoči v hrani – postavlja v okvir kohezijske politike. V predlogu je tudi navedeno, da države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja te uredbe, izboljšanja socialne kohezije v Uniji in prispevanja k boju proti revščini in socialni izključenosti, in ga je lažje doseči na

ravni Unije. Zato Unija, ki spoštuje načela sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji, lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, ki je prav tako naveden v tem členu⁽⁹⁾.

3.2 Cilj novega Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim (v nadaljevanju: „Sklad“) je spodbujati socialno kohezijo v Uniji s prispevanjem k doseganju ciljev zmanjševanja revščine, ki jih vsebuje strategije Evropa 2020. Predlagani instrument odgovarja na osnovne potrebe, zato naj bi pomagal k zmanjšanju obsega revščine in socialne izključenosti v Uniji. Novi sklad delno temelji na izkušnjah MDP, hkrati pa določa, da se del sredstev namenijo dodelitvi materialne pomoči v obliki potrošniškega blaga, ki niso živila, za brezdomce in/ali otroke ter za spremljevalne ukrepe, ki prispevajo k socialni vključenosti.

3.3 Podpora v okviru Sklada je namenjena osebam, ki jim primanjkuje hrane, brezdomcem in otrokom, ki se soočajo z materialno deprivacijo. Posebne določbe, ki se nanašajo na ciljne skupine in oblike pomoči, ostajajo v pristojnosti držav članic.

3.4 Organizacije, ki v okviru ukrepov, ki jih podpira Sklad, neposredno dobavljajo hrano ali drugo blago, morajo izvajati dejavnosti, ki dopolnjujejo zagotavljanje materialne pomoči in katerih cilj je socialno vključevanje najbolj ogroženih oseb. V pristojnosti držav članic je ostala možnost, da se tovrstni spremljevalni ukrepi podpirajo prek Sklada.

3.5 Stopnja sofinanciranja operativnih programov v posameznih državah članicah iz sredstev Sklada je bila omejena na največ 85 % upravičenih javnih odhodkov, z izjemo držav članic, ki imajočasne proračunske težave.

4. Ugotovitve o predlogu Komisije

4.1 Proračunska sredstva Sklada in obseg pomoči

4.1.1 EESO z obžalovanjem ugotavlja, da so finančna sredstva načrtovanega Sklada izrazito nezadostna za doseganje njegovih ciljev.

⁽⁴⁾ UL C 84, 17.3.2011, str. 49–52 in UL C 43, 15.2.2012, str. 94–97.

⁽⁵⁾ UL C 11, 15.1.2013, str. 16–20, UL C 44, 15.2.2013, str. 28–35, UL C 44, 15.2.2013, str. 36–43, UL C 44, 15.2.2013, str. 44–48 in UL C 44, 15.2.2013, str. 53–58.

⁽⁶⁾ Člen 25(1) splošne deklaracije OZN o človekovih pravicah.

⁽⁷⁾ Med drugim glej člen 2 Pogodbe o Evropski uniji in člen 34(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽⁸⁾ Glej člen 2 Pogodbe o Evropski uniji.

⁽⁹⁾ Glej uvodni izjavi 3 in 42 v predlogu Komisije.

4.1.2 Pri nakupu hrane je treba zagotoviti, da niso kršena pravila konkurence in da se dovolj upoštevajo tako MSP kot regionalni ponudniki ter dobavitelji, ki si prizadevajo za varstvo okolja in socialno vključevanje. Organizacij, ki razdeljujejo živila, ne sme voditi želja po lastnem dobičku.

4.1.3 Jasno je že, da je v finančnem okviru za leta 2014–2020 Evropska komisija za ukrepe novega Sklada namenila proračunska sredstva v višini 2,5 milijarde EUR, tj. okoli 360 milijonov EUR letno. Vendar pa razprava o dokončni različici proračuna Evropske unije vzbuja bojazni, da se ta vsota lahko še zmanjša. Že letna vsota 500 milijonov EUR, ki je bila dodeljena v okviru sedanjega programa za leta 2012–2013, ne zadostuje za kritje vseh potreb držav članic, ki so ocenjene na okoli 680 milijonov EUR letno⁽¹⁰⁾. Treba je računati, da bodo glede na morebitno povečanje števila držav članic, ki uporabljajo sredstva novega Sklada (trenutno jih je 20)⁽¹¹⁾ in na prožnost predlagane podpore, tj. možnost razdeljevanja ne le živil, marveč tudi osnovnega potrošniškega blaga za osebno uporabo za brezdomce ali otroke, pa tudi načrtovane pobude za socialno vključevanje, potrebe krepko presegale dosedanja proračunska sredstva. Zato je očitno, da se predlagana proračunska sredstva ne skladajo s potrebami, ki naj bi jih v skladu z načrti izpolnila. Poleg tega je – če se proračun Evropske unije za leta 2014–2020 ohrani na sedanji ravni ali samo malenkost zmanjša – težko sprejeti zmanjšanje sredstev, namenjenih za materialno pomoč za najmanj 28 % (v primerjavi s programom za leta 2012–2013).

4.1.4 Komisija navaja, naj bi se „z neposredno pomočjo iz Sklada, sofinanciranjem s strani držav članic in prispevki v naravi s strani partnerskih organizacij [...] skupaj pomagalo približno 4 milijonom ljudi“⁽¹²⁾. Celo ob predpostavki, da bi bil ta cilj v celoti izpolnjen, se postavlja vprašanje o učinkovitosti Sklada v okviru doseganja ciljev strategije Evropa 2020 (zmanjšanje števila oseb, ki se spopadajo z revščino v Evropski

uniji za najmanj 20 milijonov). V tem okviru EESO poziva k temu, da se novemu skladu na evropski ravni prizna ustrezen prednostni pomen in da se mu dodelijo zadostna proračunska sredstva za obstoječe potrebe.

4.1.5 EESO v tem okviru opozarja na stališče Odbora regij, ki v zvezi s programom pomoči za leta 2012–2013 „poziva Komisijo, naj stalno ocenjuje, ali zgornja letna meja financiranja v višini 500 milijonov EUR, določena za programsko obdobje, zadostuje, glede na to, da lahko gospodarska kriza poveča pritisk za zmanjšanje javnih izdatkov in gospodarska negotovost v številnih državah vodi v večjo brezposelnost“⁽¹³⁾.

4.1.6 Poleg tega se EESO podobno kot v primeru programov pomoči v živilih, ki so se izvajali v preteklih letih, zavzema za 100-odstotno financiranje Sklada iz proračuna Evropske unije. Po mnenju Odbora sofinanciranje iz sredstev držav članic lahko privede do finančnih težav pri uresničevanju programa, in sicer ne le v državah članicah, ki imajo začasne proračunske težave (za katere je bila predvidena možnost zvišanja plačil)⁽¹⁴⁾.

4.1.7 EESO podpira določbo uredbe, ki omogoča uporabo intervencijskih zalog za zagotovitev živil, čeprav ne gre pričakovati, da bi jih prav kmalu zbrali v znatnih količinah⁽¹⁵⁾. Glede na izrazito nezadostna proračunska sredstva Sklada pa Odbor nasprotuje temu, da se vrednost uporabljenih intervencijskih rezerv prišteje v proračun.

4.1.8 Glede na zelo omejena sredstva Sklada in v zvezi s stališči nekaterih držav članic, da Sklad ni potreben ali pa da ni skladen z njihovimi nacionalnimi politikami za boj proti revščini in socialni izključenosti, se poleg tega EESO zavzema za uvedbo izbirnosti (prostovoljnosti) pri uporabi sredstev Sklada za posamezne države članice (to bi lahko prispevalo tudi k povečanju sredstev Sklada za države članice, ki bi sredstva Sklada uporabljale).

⁽¹⁰⁾ *European food aid programme for the most deprived persons in the EU* (Evropski program pomoči v hrani za najbolj ogrožene osebe), AGRI C.5, srečanje zainteresiranih strani, 5. julij 2012, Bruselj, http://ec.europa.eu/agriculture/most-deprived-persons/meetings/05-07-2012/dg-agri-2_en.pdf, str. 12.

⁽¹¹⁾ Belgija, Bolgarija, Češka republika, Estonija, Finska, Francija, Grčija, Italija, Irska, Latvija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovaška, Slovenija, Španija.

⁽¹²⁾ MEMO/12/800 z dne 24. oktobra 2012: „Revščina: Komisija predlaga nov sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim – pogosta vprašanja“, http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-800_sl.htm

⁽¹³⁾ UL C 104, 2.4.2011, str. 44–46, tč. 22 mnenja.

⁽¹⁴⁾ Glej člena 18 in 19 predloga Komisije.

⁽¹⁵⁾ Glej člen 21(3) predloga Komisije.

4.2 Ciljne skupine Sklada in vrsta razdeljene pomoči

4.2.1 EESO meni, da je pri dodeljevanju pomoči treba upoštevati vse tri položaje, ki jih omenja predlog – pomanjkanje hrane, brezdomstvo in materialno deprivacijo otrok, pa tudi družbene skupine in osebe, ki so socialno izključene iz posebnih, tudi zgodovinskih razlogov. Razdeljevanje pomoči bi moralo v prvi vrsti temeljiti na zagotavljanju hrane. Dostop do hrane je namreč prvi korak na poti k socialnemu vključevanju ali tudi ponovnemu vključevanju izključenih oseb. Glede na različne razmere v posameznih državah članicah se EESO zavzema za to, da bi bila opredelitev vrst pomoči posameznim ciljnim skupinam v celoti v pristojnosti držav članic.

4.2.2 Hkrati EESO nasprotuje temu, da bi bila organizacijam, ki neposredno dobavljajo hrano ali blago, naložena obveznost opravljanja dejavnosti, ki dopolnjujejo zagotavljanje materialne pomoči, če teh dejavnosti ne podpira operativni program določene države članice v okviru Sklada ⁽¹⁶⁾.

4.3 Upravljanje Sklada

4.3.1 EESO podpira stališče Komisije, ki se nanaša na poenostavitev postopkov in zmanjšanje upravnega bremena za države članice, zlasti pa za partnerske organizacije ⁽¹⁷⁾. Boljši in enostavnejši postopki, povezani z izvedbo dejavnosti, se morajo skladati s konkretnimi cilji in ciljnim skupinami Sklada. V tem okviru želi EESO posvariti pred uporabo postopkov, prevzetih od Evropskega socialnega sklada ⁽¹⁸⁾, saj so v nekaterih državah

članicah zelo zapleteni in se lahko izkažejo za neprimerne za partnerske organizacije.

4.3.2 EESO z zadovoljstvom sprejema predlog Komisije o ustanovitvi platforme na ravni Unije, katere delovanje bi se financiralo v okviru tehnične pomoči. Izmenjava izkušenj in najboljših praks med institucijami EU, državami članicami, socialnimi partnerji in drugimi subjekti civilne družbe bo pomenila dodano vrednost Sklada ⁽¹⁹⁾.

4.3.3 EESO z zadovoljstvom sprejema predlog Komisije, da se državam članicam naloži obveznost priprave operativnega programa v sodelovanju z organi, ki zastopajo civilno družbo ⁽²⁰⁾. EESO hkrati poziva, da se od držav članic zahteva ustanovitev odborov za spremljanje ali drugih organov, namenjenih spremljanju in ocenjevanju operativnih programov, v katerih bi bili udeleženi organizacije civilne družbe, osebe, ki se same soočajo z revščino, ali pa njihovi predstavniki.

4.3.4 EESO z zadovoljstvom sprejema, da se v okviru Sklada zagotovijo sredstva za upravne stroške, stroške prevoza in skladiščenja hrane in potrošniškega blaga, obstaja pa tudi možnost zagotovitve finančnih sredstev za krepitev zmogljivosti partnerskih organizacij ⁽²¹⁾. To bo omogočilo plodno sodelovanje partnerskih organizacij pri učinkovitem izvajanju dejavnosti v okviru Sklada.

4.3.5 EESO z zadovoljstvom sprejema določbo o tem, da se partnerskim organizacijam zagotovi zadostna raven sredstev za ustrezno izvajanje dejavnosti ⁽²²⁾.

V Bruslju, 14. februarja 2013

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Staffan NILSSON

⁽¹⁶⁾ Glej člena 4(2) in 7(1) predloga Komisije.

⁽¹⁷⁾ Glej člen 23 predloga Komisije.

⁽¹⁸⁾ Glej člen 32(4) predloga Komisije.

⁽¹⁹⁾ Glej člen 10 predloga Komisije.

⁽²⁰⁾ Glej člen 7(2) predloga Komisije.

⁽²¹⁾ Glej člena 24(1)(c) in 25(2) predloga Komisije.

⁽²²⁾ Glej člena 39 in 41 predloga Komisije.

PRILOGA

k mnenju Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Naslednja amandmaja, ki sta prejela najmanj četrtno oddanih glasov, sta bila zavrnjena med razpravo:

Točka 4.1.3

Spremeni se tako:

Komisija navaja, naj bi se „z neposredno pomočjo iz Sklada, sofinanciranjem s strani držav članic in prispevki v naravi s strani partnerskih organizacij [...] skupaj pomagalo približno 4 milijonom ljudi“. Celo ob predpostavki, da bi bil ta cilj v celoti izpolnjen, se postavlja vprašanje o učinkovitosti Sklada v okviru doseganja ciljev strategije Evropa 2020 (zmanjšanje števila oseb, ki se spopadajo z revščino v Evropski uniji za najmanj 20 milijonov). ~~V tem okviru EESO poziva k temu, da se novemu skladu na evropski ravni prizna ustrezen prednostni pomen in da se mu dodelijo zadostna proračunska sredstva za obstoječe potrebe.~~

Rezultat glasovanja

Za: 55

Proti: 102

Vzdržani: 15

Točka 4.2.1

Spremeni se tako:

EESO meni, da je pri dodeljevanju pomoči treba upoštevati vse tri položaje, ki jih omenja predlog – pomanjkanje hrane, brezdomstvo in materialno deprivacijo otrok, pa tudi družbene skupine in osebe, ki so socialno izključene iz posebnih, tudi zgodovinskih razlogov. ~~Razdeljevanje pomoči bi moralo v prvi vrsti temeljiti na zagotavljanju hrane. Dostop do hrane je namreč lahko prvi korak na poti k socialnemu vključevanju ali tudi ponovnemu vključevanju izključenih oseb. Glede na različne razmere v posameznih državah članicah se EESO zavzema za to, da bi bila opredelitev vrst pomoči posameznim ciljnim skupinam v celoti v pristojnosti držav članic.~~

Rezultat glasovanja

Za: 54

Proti: 108

Vzdržani: 21
